

DE TOT PLEGAT

JOAN ROMA I CUNILL

• Diputat al Parlament
pel Partit dels Socialistes de Catalunya

Imposar decisions

arca del Ber-
ens constata,
ue en altres
un Govern
ions sense cap
nt per a la gent

es ben recents i
cia per ser va-
dades publica-

erència a la
d'un consori,
el nom d'Alt
l qual hauria
i vehicle d'in-
neralitat en
n aquesta fi-
ar un esforç
els ajun-
aportacions.

la Generali-
a mena de
fica els esta-
nar-se'n el 60
gü.

ngü. No n'ha
els estatus
estat publi-
gü. Es tira
uè passa. Al
mançament,
re aportaci-
es. Res de
voluntat de
n's ha fet en

ta aquests
eu. Artur
desdobla-
regat en la
continda
orella,
par a la im-
irguedans
acord del que
el Par-
desdobla-
ativa 1, la
nòmica,
mbiental-

estament a
ta que des-
ta és la mi-

llor opció? Tots ens fem aquesta pregunta i ningú no la sap contestar. Què amaga una decisió de CIU que no comparteix pràcticament ningú?

Pero és que, a més a més, Artur Mas va prometre una adjudicació immediata. És a dir, pràcticament per decret!

Una obra pública d'aquestes dimensions ha de cobrir un llarg i estricte procés d'aprovació inicial, exposició pública, període d'al·legacions, etc., a part de disposar dels terrenys necessaris amb els corresponents expedients d'expropiació. I, fet tot això, ha de disposar del finançament previst. De tot el que manca que costa l'obra. Cosa que, ara mateix, no està.

Com pot un conseller en cap ignorar aquesta tramitació i aquests condicionants? Aquesta obra es finança amb fons europeus. Necessita tenir coberta tota la tramitació legal per poder procedir a adjudicar-la. Inevitablement, necessita uns quants mesos per arribar a aquest punt. Aleshores, per què aquest anunci? És una provocació? És una mostra de prepotència? O una mena de rabietada davant l'acord del Parlament que obliga a retornar a un projecte anterior?

Sigui com vulgui, tant el primer anunci com el segon han trabsalbat la vida berguedana i ens obliga a tots els càrrecs polítics i institucionals a mullar-nos i a ser conseqüents amb el que hem defensat des de sempre.

Haurém de tornar a les mobilitzacions i a les reclamacions de compliment dels preceptes legals. És penós que una administració no doni exemple davant dels ciutadans, però en tots dos casos s'han incomplert totes les normatives que regulen aquestes decisions. Per això, que ningú no s'estranyi de les conseqüències que puguin tenir en els àmbits institucional i social. I, una vegada més, haurém d'esperar el canvi de govern per poder reparar el dany causat.

L'OPINIÓ DEL LECTOR

► ATENCIÓ: les cartes han de ser mecanografiades, portar nom i cognom de l'autor, signatura, adreça, telèfon i fotocòpia del DNI. No es poden signar amb pseudònim. Regió7 publica totes les cartes que rep, però l'espai és limitat i no sempre és possible publicar-les en un termini breu de temps. Els textos de més de 20 línies tenen preferència, i els més llargs poden ser resumits. S'exclouen les cartes injurioses.

• Adreça electrònica:
regio7@regio7.com

Trepitjant poesia

Havent-se esgotat la legislatura, i suposadament amb ella les «Mil Idees per Manresa», no hauríem pas de perdre'n el compte ara.

La idea número mil u ja va ser executada el dilluns dia 26 de maig, ben d'hora al matí i a pluu llum de dia: els serveis municipals de neteja de l'Ajuntament de Manresa van perpetrar un acte vandàlic arraconant i, tot seguit, llençant a les escombraries els cent quaranta metres quadrats del cal·ligrama poètic que cobrien el terra de la Plaça de l'Om amb motiu dels actes de presentació del Moviment Itineu per les Arts Contemporànies.

Aquesta instal·lació, anomenada Trepitjant poesia (de 7 x 20 metres), contenia una quarantena de poemes de sis autors — onze mil caràcters d'escriptura — i reproduïa la imatge d'una fotografia convidada a la mostra.

Centenars d'hores de feina d'una vintena de persones (patecinadors, poetes, fotògrafs i amics que em van ajudar) i un elevat cost de producció en materials sofisticats. Tot ha estat destruït sense notificació, perquè la sinistra maquinària municipal (cega, sorda, muda i arronçada d'espartalls) s'ha posat novament a Fer Ciutat.

Per tot plegat, ara que ja estem entrenats, us proposo la Idea per Manresa número Mil Dos: ensorrem la Seu!

Marc Antoni Malagarriga i Picas (Manresa)

Polítics i dopatge

Fa uns dies, el polèmic Javier Clemente, actual entrenador de l'Espanyol, proposava que els controls antidopatge es realitzessin als polítics, de la mateixa

manera que es fa als esportistes. El seu argument és que resulta difícil mantenir les formes en les intenses campanyes electorals que es duen a terme en el nostre país.

El primer dia de campanya electoral, com modèlics peons, puntuals, a les dotze de la nit, precandidats i companys de llista van amb els cartells, la cola i l'escombra a penjar els seus cartells propagandístics a parets i fanals.

Durant els quinze dies següents, les fotos dels candidats, retocades digitalment, i els breus lemes de campanya omplen tots els carrers i racons de la ciutat. En aquells moments em pregunto: seran igual d'eficaces a l'hora de despenjar-los?

Durant la campanya no deixen de criticar fortament els seus adversaris polítics, alguns dels quals han estat socis de govern i s'han besat profundament durant la vida de la llei legislativa. Ara ja no són amants, ni amics, són enemics. Però què us hi juegueu que es tornaran a besar, després d'una efectiva reconciliació?

Abans de les eleccions ens omplen de fullets de propaganda, reparteixen flors als vianants, visiten mercats, demanen les inquietuds dels ciutadans pel carrer. La meua pregunta és: quan ens tornaran a regalar una flor?

L'endema de les eleccions, lleigeix el diari comarcal, m'informo per la televisió local i el que veig i escolto ja no em sorprèn, em preocupa! Tots els candidats de totes les forces polítiques estan contents. Jo em pregunto: com pot ser? No ha perdut ningú? Tots han guanyat? Potser en Clemente tenia raó? Però no deien que no havien pactat? Quantes combinacions polítiques hi pot haver? És veritat que no hi ha paete previ? Qui serà l'alcalde/essa? Si no hi ha majoria absoluta... Ens enganem, o és que els no polítics no entenem res de res?

En el mateix diari hi ha una notícia que diu que la Beth, viuent en un festival en què ha representat Espanya, també està contenta.

Potser sóc jo el qui s'haurà de dopar per entendre-ho tot plegat!

Joan Cots (Manresa)

AL POT PETIT...

JOAN ROY

Catalanisme senzill i persistent

Fa anys que se senten veus denunciant la crisi del catalanisme com a moviment aplegador de les aspiracions d'autogovern del poble català. Uns han parlat d'estancament, altres de cansament i uns altres de desfament en el temps. L'únic comprovable és la proliferació de concepcions diverses i l'allunyament d'aquestes de la societat que les hauria d'acollir.

Indiscutiblement, el catalanisme de les Bases de Manresa no és el mateix que el de la reforma de l'Estatut de CIU ni el del federalisme asimètric del PSC. Alhora, no té res a veure la formulació historicista de Ferran Soldevila o Antoni Rovira i Virgili amb l'economicista de Vicens Vives o Pierre Vilà, la resistencialista de la Nova Cançó o la possibilista de Jordi Pujol. D'altra banda, el país ha canviat molt en els darrers 150 anys, ja que ha assumit una nova dimensió econòmica (regió europea destacada), humana (immigració) i política (transició i democràcia).

A hores d'ara, però, cal una redefinició. El problema és qui la pot fer i què la pot impulsar. Jaume Lorés havia dit que el nou catalanisme vindria «de la gent senzilla», la que treballa cada dia amb esforç i responsabilitat i que no creu en «vedells d'or». En la mateixa línia, Víctor Alba en el seu darrer article al Punt del Garraf va escriure que calien nous «persistents», com els que, en altres èpoques i sense esperar res a canvi, havien «donat tot el que saben i podien pel país. Sabem que, a grans trets, el primer catalanisme va ser burges i també obrer; que el segon va ser petitburgès i popular; el tercer, el nostre, és, en gran mesura, políticofuncionari, però no dir subvencionat

